

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 5. Exaltatio nominis Christi eiusque sacratissimi gloria corporis arbori S. Crucis innitebatur, sicut ea quam fecit in stipite serpentis ænei exaltatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

quia misit Deus filium suum in similitudinem carnis peccati. Non in similitudinem carnis inam vera caro est, sed in similitudinem carnis peccati, quia mortalis caro sine ulla profus peccato, ut de peccato propter similitudinem damnaret peccatum in carne propter veram iniquitatem: ille igitur leopards creatus electus fuit in signum huius. fuit ille figura, hic veritas, ille umbra, corpus hic. Hic ergo ille est qui veram in se continet victorem, quia vitam largiatur aeternam: quandoquidem ille ex sola representatione poterat veneno serpentum infectis salutem impertiri eum inventibus, quo patere veram salutem vitamque ex hoc arce, si visis fidei oculis illum intreatur; In quo est solus, vita, & resurrectio nostra.

§. 5. Exaltatio nominis Christi eiusque sacratissimi gloria corporis arbori S. Crucis imitabatur, sicut ea quam fecit in serpente serpentis anxi exaltatio.

9 **M**ulta alia consideranda supererant in illa figura: sed tantum expentiam vim, verbi illius Exaltavit, quo Christus Dominus nominis est in hac figura: *Moyſes exaltavit serpentem*. & quo similiter virtus locutus de figurato: *Ita exaltari oportet filium hominis*. Insigne panditur hic mysterium, quod Christus suam in Cruce suspensionem vocet suam exaltationem, & quotiescumque de morte mentionem infert Crucis, sic ait: *Exaltari oportet*: Semel toti populo dixit: *Oportet exaltari filium hominis*. Alias: *Cum exaltaveritis filium hominis, tunc cognoscetis Ius*. *quia ego sum*. Iterum: *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*. Et nunc Nicodemus: *Exaltari, oportet filium hominis*. Quis enim fortasse dixerit, illum per Crucem non exaltatum, sed depressum potius & humiliatum. Huius sententiae videtur Apostolus: quando pro conclusione humiliationis illius hoc statuit: *Uque ad mortem, mortem autem Crucis*. Quod si respondens, dicit exaltatum, quia qui crucifigebatur, in aera subleuabatur: dico, quamvis hoc verum confentiamus, nimis tamen superficialis est ista declaratio. Profundior autem haec est, Christum per hoc praclarum Crucis indicasse mysterium: illa namque eius fuit medium exaltationis. Notat Philo (de quo sic testatur D. Augustinus: *Vir liber, acriter eruditissimus, unus eorum, cuius eloquentiam Graecis Platoni, Pindari non dubitant differantiam inter serpentem anxiem, quem Moyſes conſlauit opere tutorio, & alios*

vetos; viuosque serpentes: nam hi si saltem debent & in altum se cupiant attollere, pedes terra adstringunt: terra namque peccatorum eorum fundamentum est, cui dicitur est: *Saper pilius tui gradieris*. Porro fundamentum & fulcrum est quo serpens anxi se egebat, terra non fuit sed stipites, cui eius imitabatur exaltatio. Homines, ut veri serpentes, si extolli, & in aera cupiant ascendere, terra inuolunt, id est bonis temporalibus & terrenis. Ille qui titulum nominis ambie Nobilis, Comitibus Marchionibus, Ducibus Principibus, ut fundamentum statuit terrenis, ma suum illustrius, opes suas praecela uocet, poffessiones suas ditiores. Illa qua possit ad altum rem ascendere qualitates, mobilem vitam affertens in coniugem: facultatibus, pollicitudinibus, terrenisque sulcitur.

Subtiliter admodum proposuit Vates Olymptioem sibi congratulantes: *Dixi effium inueni idololum in eis*: quod alij legunt: *Idololum mihi*, cui solidae inuicem, solentem quo fulcitur, qui namque opibus abundat, in illis condeipensque collo ar, qua peccentiar, & obliuiscit quod intendit, & eo vique quo desiderat, extetur. Porro humini generis Alistor terrenum non est inuisus, cum omnium indigus facta, nec cui caput inclinaret, habet, nisi Crucis lignum, & in cruce mori debuerit humiliari & abiectus: sic enim audio loquentem *Apostolum*: *Humiliatus semetipsum usque ad mortem, mortem autem Crucis*. Propter quod & *Deus exaltatum illum, &c.* Notanda venit emphasis propter quod praclarè declaratur ex consideratione D. Bernardi ad illa verba, quae Christo in Cruce saepe conuictratorum improprietabant. *Si filius Dei es, descendas nunc de Cruce, & erisimus in*. Vox erat haec diabolica, & fatua, quae Christo in Cruce ignorabat mysterium; etenim melius ut adoraretur tanquam filius Dei, totiusque mundus crederet, ut in legitimum Redemptorem, Regem & Dominum, non erat, quod descendere de Cruce, sed ascendere & moreretur in illa: quocirca si quando illi dicebant de rogabant: *Descendat nunc de Cruce*: ut ante mortem descendere, non hoc obtineret ut exaltaretur, sicut exaltatus modo fuit, suam etenim exaltationem in morte Crucis fundauit, *Mortem autem Crucis*. Haec fulcrum ei ad altitudinem factum & exaltationem submisit.

I. **C**ruc dicitur Christi fti exalta. **10.** **Ioa. 8.** **28.** **Ioa. 11.** **32.** **34.** **Phil. 2.** **Lth. 11.** **cont. Fau. c. 39.**

